

Rozważania: środa 24 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na środę 24
tygodnia okresu zwykłego.
Poruszane tematy to: Boża gra;
Odkryć obraz Boży; Radość bez
granic.

16-09-2023

- Boża gra;
 - Odkryć obraz Boży;
 - Radość bez granic.
-

PO pokazaniu wysłannikom Jana Chrzciciela czynami i słowami, że jest Mesjaszem, Pan wychwala Go przed tłumem zgromadzonym wokół Niego. Następnie kieruje ostre upomnienie do faryzeuszy i doktorów Prawa oraz ostrzeżenie w formie porównania do wszystkich, którzy Go słuchają: „Z kim więc mam porównać ludzi tego pokolenia? Do kogo są podobni? Podobni są do dzieci, które przebywają na rynku i głośno przymawiają jedne drugim: «Przygrywaliśmy wam, a nie tańczyliście; biadaliśmy, a wyście nie płakali»” (Łk 7,31-32).

Gry dla dzieci zazwyczaj opierają się na zasadach, które są akceptowane przez wszystkich i pozwalają im cieszyć się tą zabawą. Jeśli ktoś ich nie przestrzega, woli grać w inny sposób, logiczne jest, że jego towarzysze będą narzekać, ponieważ zmienia to sens gry. Za pomocą tego obrazka Jezus naucza, że Bóg zna

najlepszy sposób, aby nas zbawić i uczynić szczęśliwymi. Z drugiej strony, niektórzy faryzeusze i doktorzy woleli alternatywę opartą na własnych schematach i przekonaniach, opierając zbawienie na przestrzeganiu zasad, które sami ustanowili i które były dalekie od pierwotnej woli Boga. W ten sposób nie tylko odmówili przyjęcia zbawienia, które zaoferował im Chrystus, ale także uniemożliwili innym uczestniczenie i czerpanie radości z *gry*, którą przygotował dla nich Pan, ponieważ nauczali ludzi swoich własnych zasad, a nie Boskich.

„Jak chcę być zbawiony? Czy po swojemu? Czy na drodze duchowości, która jest dobra, która poprawia moje samopoczucie, ale która jest sztywna, gdzie wszystko jest jasne i nie ma ryzyka? Czy też na sposób Boży, to znaczy podążając drogą Jezusa, który zawsze nas

zaskakuje, który zawsze otwiera drzwi do tajemnicy Wszechmocy Boga, która jest miłosierdziem i przebaczeniem?”^[1]. Reguły Bożej gry są częścią mądrości, która stara się zaspokoić nasze najgłębsze pragnienia: nikt tak jak Bóg nie pragnie naszego szczęścia. On oferuje nam, mówiąc obrazowo, wspólny taniec w rytm melodii, która doprowadzi nas do szczęścia na ziemi i w niebie.

JEZUS wyraźnie wskazuje na znaczenie tego porównania: „Przyszedł bowiem Jan Chrzciciel: nie jadł chleba i nie pił wina; a wy mówicie: «Zły duch go opętał». Przyszedł Syn Człowieczy: je i pije; a wy mówicie: «Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników» (Łk 7,33-34). Każdy gest Pana Jezusa mógł być łatwo

zniekształcony przez niektóre władze żydowskie. Zamiast starać się zrozumieć znaczenie obietnicy Bożej, że jest Mesjaszem, za którym tęsknili, woleli trzymać się obrazu Boga, który ukształtowali dla siebie na podstawie własnych wzorców.

Kiedy czytamy Ewangelię, widzimy, że Jezus nie działał zgodnie z normami społecznymi, ani nie był pod wpływem tego, co inni mogliby o nim myśleć lub oczekiwać. Chrystus działał z prawdziwą wolnością: wszystkie Jego czyny były owocem miłości do Ojca i ludzkości. Jeśli jadał z celnikami i grzesznikami, to dlatego, że uważał, iż właśnie ci ludzie najbardziej potrzebują Jego przyjaźni, aby przyjąć zbawienie, które przyszedł zaoferować.

Jezus odrzuca grzech, ale nie zamyka drzwi przed duszami potrzebującymi przebaczenia. Miłosierdzie jest jedną z cech, które tworzą autentyczny

obraz Boga, nawet jeśli nie wszyscy faryzeusze byli w stanie je dostrzec. Dlatego właśnie Pan zachęca nas, byśmy nie osądzali innych według własnych standardów, ale ofiarowali im radość i zbawienie, które płyną z przyjęcia Chrystusa do własnego domu. „Świadomość, że Bóg oczekuje nas w każdej osobie (por. *Mt 25, 40*) i że chce stać się obecny w naszym życiu również poprzez nas samych, popycha nas do rozdawania pełnymi garściami tego, co otrzymaliśmy”^[2].

PAN JEZUS kończy swoje słowa, podając klucz do zrozumienia zasad Bożej gry i Jego sposobu działania: „Wszystkie dzieci mądrości przyznały jej słuszność” (*Łk 7, 35*). Oznacza to, że wszyscy, którzy przyjęli nowe życie ofiarowane im przez Chrystusa, potwierdzają, że jest to droga radości, która spełnia

aspiracje ludzkiego serca. Uznanie synowskiej zależności od Boga jest „źródłem mądrości i wolności, radości i ufności”^[3].

Św. Josemaria powiedział, że kiedy ktoś szczerze dąży do świętości, osiąga pokój i radość, które rozlewają się na ludzi wokół niego.

„Chrześcijanin jest jednym z członków społeczeństwa, w jego sercu jest wylewająca się radość tego, który przy stałej pomocy łaski Bożej chce pełnić wolę Ojca”^[4]. Ta radość jest najbardziej autentycznym świadectwem, które *poświadcza* mądrość słów Pana i sprawia, że Jego przesłanie dociera do wszystkich w sposób życzliwy i przekonujący, zgodnie z radą św. Pawła: „Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać” (Kol 4, 6).

Najświętsza Maryja Panna zaufała Bożym planom i odnalazła szczęście, które przez wieki inspirowało chrześcijan. „Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48), zawołała w Magnificat. Nie jest to zatem świadectwo, które ukazywało drogę jedynie ludziom jej czasów, ale które rozciąga się również na mężczyzn i kobiety wszystkich czasów. Możemy zwrócić się do niej, abyśmy potrafili odzwierciedlać w naszym życiu radość z mówienia „tak” woli Bożej.

[1] Franciszek, *Homilia*, 3-X-2014.

[2] Ks. Prał. Fernando Ocáriz, *List duszpasterski*, 9-I-2018, nr 4.

[3] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 301.

^[4] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, 93.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-sroda-24-tygodnia-okresu-zwyklego/> (14-03-2026)